సీరియల్

విషసర్పిణి

సికిందర్

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆమె కిమ్మనలేదు.

"దీనికి శిక్షేమిటో నీకు తెలుసా?"

ఆమె పలకలేదు.

"నువ్విప్పుడు శిక్షకు సిద్ధమేనా? లాయర్ని పెట్టుకుంటావా?"

ఆమె అలాగే కూర్చుంది నిశ్చలంగా చూస్తూ.

సుహాసిని ముఖంలో నిర్లిప్తతా, నిరాసక్తతా స్పష్టమవుతున్నాయి. నీరసించిన శరీరంతో, చిరిగి రక్తం మరకలయిన బట్టలతో ఆమె కడు దైన్యంగా వుంది. ఆమె దేనికీ యిప్పుడు చలించడం లేదు. ఆమెలో స్పందన లేదు—యింట్లో ఎదురుచూస్తున్న ఆమె తండ్రి కాయానికి లాగే. అయితే ఈమె కాయానికి వూపిరి మాత్రం వుంది.

అసిస్టెంట్ కమీషనర్ యింటరాగేషన్ని ఆమె యేమాత్రం పట్టించుకోవడం లేదు. గదిలో అందరు అధికారులూ, డిటెక్టివ్ల మధ్య కూర్చున్న ఆమెకు యెలాటి భయాందోళనలూ, గాభరా లేవు. డిటెక్టివ్

లా మెని విచిత్రంగా చూస్తున్నారు.

• • •

ఫోన్‌లో మాట్లాడిన మనిషి ఆ కేఫ్‌లో ఒక మూల కూర్చుని అసహనంగా యెదురుచూస్తున్నాడు, మాటి మాటికీ వాచీ చూసుకుంటూ.

కేఫ్‌లో రష్ యెక్కువగానే వుంది. సేట్ చాంద్ రామ్ తనని గమనించడం లేదు. ఇంకో రెండు నిమిషాలు కష్టంగా గడిచాక అప్పుడు లోపలి కొస్తూన్న మనిషిని చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు ఫోన్‌లో మాట్లాడిన మనిషి.

"హాయ్! బాలరాజ్!" అన్నాడతను లేస్తూ.

"హాయ్! స్టాలిన్!" అన్నాడా మనిషి గబగబా వస్తూ. అతను రెయిన్ కోటులో వున్నాడు.

ఫోన్‌లో మాట్లాడిన మనిషి స్టాలిన్, రెయిన్ కోటు మనిషి బాలరాజ్‌లు యెదురెదురుగా కూర్చున్నారు.

"ఆలస్యం చేశావ్!" అన్నాడు స్టాలిన్.

"ఏం చేయమంటావ్?" బాలరాజ్ విసుగ్గా చూశాడు. "పనులు. బిజీ! నీలాగా తిరుగుబోతుని కానుగా?"

"నేను మీ ఇన్ఫార్మర్‌ని, తిరగకేం చేస్తాను?"

"ఇప్పు డేమిటి యిన్ఫర్మేషన్ చెప్పు?"

స్టాలిన్ సిగరెట్ వెల్గించుకుని వెయిటర్‌ని పిలిచాడు. "ద్రో పానా లావ్!" అన్నాడు.

బాలరాజ్ విసుగ్గా చూశాడు. "తొందరగా వెళ్లాలి స్టాలిన్!"

"చెప్తాను. మీకు ఒక అమ్మాయి అవసరమను కుంటాను!"

బాలరాజ్ కుతూహలంగా చూశాడు. "అవసరం కాదు, గాలిస్తున్నాం!"

"అవును. ఆమెని నేను చూశాను."

"ఎక్కడ? ఎక్కడుందిప్పుడు?"

స్టాలిన్ ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు. "ముందు నా కెంత?"

బాలరాజ్ దీర్ఘంగా చూశా డతన్ని. "ఐసీ.... ముందు మనీ, తర్వాత నీ కహానీ అంటావు. అచ్ఛా! రెండు వేలు—సరేనా?"

"మూడు!" అన్నాడు స్టాలిన్.

"ఓ.కే. మూడు. ఇక చెప్పు యెక్కడుం దామె? యెక్కడ చూశావ్?"

స్టాలిన్ ఫాంటా తాగుతూ అయిదు నిమిషాల సేపు వివరించాడు.

బాలరాజ్ ముఖం వెలిగింది. "ఆమె కోసమే రాత్రంతా ప్రయత్నించాం స్టాలిన్! ఇప్పుడు పోలీసులకి చిక్కిందన్నమాట!"

బాలరాజ్ వంకరగా నవ్వాడు. "నువ్వు మంచి యిన్ఫర్మేషన్ యిచ్చావు స్టాలిన్. అయాం రియల్లీ హ్యాపీ!"

"థాంక్స్! ఇక నా మనీ యిచ్చేయ్!"

బాలరాజ్ కళ్ళు చిత్రంగా మెరిశాయి. "అవును. నీ మనీ!" అంటూ జేబులో చెయ్యి పెట్టి గుప్పిట మూసి తీశాడు. దాన్ని టేబులు కిందుగా పోనిచ్చాడు. "ఇదుగో, తీసుకో నీ మనీ.... ఎవరయినా చూస్తారు మళ్ళీ!"

స్టాలిన్ చటుక్కున చేయి చాపాడు కిందనుంచి. అతని చేతి కేదో చిటుక్కున గుచ్చుకుంది అరచేతి

పైన.

అతను చెయ్యి వెనుకకు తీసేసుకుని మూలిగాడు బాధగా.

"అయాం సారీ ఫ్రెండ్!" బాలరాజ్ నవ్వుతూ లేచాడు, "బేరర్! బిల్లెంత?"

బిల్లు చెల్లించి, కుర్చీలో అప్పటికే కొయ్యబొమ్మలా కూర్చుని వున్న స్టాలిన్ నిర్జీవాకారాన్ని చూసి బయటికి కదిలాడు రెయిన్ కోటు మనిషి బాలరాజ్.

•　　•　　•

సాయం సంధ్య చీకట్లు ముసురుకుంటున్న వేళ అంబర్ పేట శ్మశాన వాటికలో మండి దగ్ధమవుతున్న తండ్రి మృతకాయాన్ని చూస్తూ నిర్లిప్తంగా నిల్చుంది సుహాసిని.

ఆమె నయనాల్లో తడి లేదు. పెదాలపై విషాదం లేదు. వదనంలో యెలాంటి భావాలూ లేవు. ఆమె మనిషిలా లేదు.

"భర్తృవిహీనయై, దానికి తోడు కూతురి దుస్థితికి మతి చాంచల్యం కలిగిన కాంత కన్నీరు మున్నీరుగా విలపిస్తోంది.

ఇంకో వైపు ఒక మంచి నేస్తురాలిని పోగొట్టుకున్న దుఃఖంతో కుమిలి కుమిలిపోతున్నా రామె స్నేహితురాళ్ళు!

సతీష్ తండ్రి చితిని చెమ్మగిల్లిన కళ్ళతో చూస్తున్నాడు.

పోలీసు లింకా ఆగలేదు. సుహాసినిని జీపెక్కించారు. ఆమెని వదలకుండా పట్టుకున్న తల్లినీ, మిత్రురాండ్రనీ వేరుచేయడం కష్టమే అయింది. సతీష్ చెల్లెల్ని సమీపించి ఒక మాట అన్నాడు: "నీకు వాళ్ళు చేసిన దానికి

నువ్వు మంచి పని చేశావు. నిన్ను అభినందిస్తున్నాను సుహాసిని. నాన్నకు జరిగిన దానికి వాళ్ళని నేను చూసు కుంటాను. నీమనసు గట్టిది. అయినా మన లాయర్ నిన్ను కాపాడే వరకూ చిక్కబట్టుకుని వుండమని కోరు తున్నాను."

జీపు కదిలింది.

సతీష్ తల్లితో తను కారు వద్దకి నడిచాడు.

స్నేహితురాళ్ళు అనుసరించారు. అంతా కారులో గృహోన్ముఖు లైయ్యారు గుండెల్లో గంపెడు దుఃఖ భారంతో.

ఇదంతా దూరం నుంచి గమనిస్తున్నా డొక ప్రేక్ష కుడు.

అతడు నరేన్. నరేన్ కుమార్, మెడిసిన్ ఫైనల్.

• • •

హెచ్చరిక ప్రకారం మొదలవనే అయింది వర్షం అన్న సమయానికి.

జైహింద్ కేఫ్‌లో స్టాలిన్‌ని కలుసుకున్న మనిషి ఆన వాలు ఆధారంగా అతనే కామేశ్వరరావుని చంపిన హంతకుడిగా నిర్ధారణ అయింది. అయితే అతని వేలి ముద్రలు అక్కడ లేవు. ఆ మనిషి అంతకుముందెప్పుడూ ఆ కేఫ్‌కి రాలేదు.

ఆ మనిషి జాడ తెలుసుకోవడం కోసం చేసిన ప్రయత్నా లేవీ ఫలించలేదు. అత నెలా వెళ్ళాడో అప్పు డెవరూ చూడలేదు. స్టాలిన్ వేలి ముద్రల్ని రికార్డ్సుతో తనిఖీ చేయడం జరిగింది. అదీ ఫలితం ఇవ్వ లేదు. స్టాలిన్‌కి పోలీసు రికార్డు లేదు.

జైహింద్ కేఫ్ కో - ప్రొప్రయిటర్ చాంద్‌రాం

స్టాలిన్‌ని బాగా యెరిగున్న మనిషి. అయితే కేసులో యిరుక్కుంటానన్న భయంతో సాయంత్రం డిటెక్టివ్‌లు వచ్చి పలకరించే వరకూ అతను పెదవి విప్పలేదు.

లోపల తన ప్రైవేట్ రూంలో డిటెక్టివ్‌లతో ఏకాంతంగా బీరు సేవిస్తూ స్టాలిన్ గురించి తనకు తెలిసిందంతా చెప్పేశాడు.

డిటెక్టివ్‌లు స్టాలిన్ నివాసానికి బయలుదేరి వెళ్ళారు.

పంజగుట్టలో ఒక మెయిన్ రోడ్డు మీదే వున్న ఆ పెంకుటింటి ముందు కారాపి దిగారు.

వరండాలో తడుస్తూ వీధికే వున్న ఆ యింటి తలుపును మెట్లెక్కి చేరుకున్నారు.

తలుపు మూసి వుంది. దానికి తాళం వుంది.

డిటెక్టివ్‌లు అటూ యిటూ చూశారు. కుడి వైపు కొంత దూరంలో ఒక పాన్ షాపు వుంది. అక్కడ మంది యెవరూ లేరు వర్షానికి. షాపతను లోపల ముడుచుకుని కూర్చున్నాడు చలికి. లాల్ గబగబా అటు నడిచాడు. తడుస్తూ ఆ షాపుని చేరుకున్నాడు. షాపతను వినయంగా చూశాడు.

లాల్ ఒక సిగరెట్ ప్యాకెట్ తీసుకుని వంగి లోపలికి ఒక సిగరెట్ వెలిగించుకుని అతన్ని పరిశీలనగా చూశాడు. అప్పుడా యింటి వైపు చూపిస్తూ అడిగాడు

"ఆ యిల్లు స్టాలిన్‌దేనా?"

"అవును సాబ్!"

"ఇంట్లో యెవరూ లేరా?"

"తెలీదు సాబ్!"

"స్టాలిన్‌కి భార్యా, పిల్లలు లేరా?"

"భార్య వుంది సాబ్!"

"ఆమె పేరు తెలుసా?"

"మార్గరెట్ సాబ్!"

"ఎక్కడుందామె?"

"తెలీదు సాబ్!"

"ఏం చేస్తుంటాడు స్టాలిన్?"

"బ్రోకరేజి .... సాబ్!"

"ఏం బ్రోకరేజి?"

"భూములూ అవీ.... సాబ్!"

"ఆమె ఎప్పట్నించి లేదు?"

మధ్యాహ్నం నుంచీ లేదని చెప్పాడు షాపువాడు. మధ్యాహ్నం ఒంటి గంట ప్రాంతాల యెవరో మనిషి వెళ్ళాడట యింట్లోకి. అతను రెయిన్ కోటు తొడుక్కున్నాడు. ఎక్కడ్నించో దూరం నుంచి నడుచుకుంటూ వచ్చాడట. తిరిగి ఎప్పుడెళ్ళిపోయాడో తను చూడలేదన్నాడు.

లాల్ కదిలాడు. కదిలి వేగంగా తలుపు దగ్గర జాన్ని చేరుకున్నాడు. "సమ్‌థింగ్ డ్రాస్టిక్ హేపెండ్! కాల్ ది పోలీస్!"

జాన్ పరుగెత్తుకుంటూ యెదురుగా క్యాంటీన్లో దూరి ఫోన్ యెత్తాడు. ఫోన్ చేసిన అయిదు నిమిషాల్లో వచ్చి చేరుకున్నారు పంజగుట్ట పోలీసులు.

తాళం పగులగొట్టారు. తలుపు తెరచి లోపలకు ప్రవేశించారు.

ఇంకా లోపలికి వెళ్ళే అవసరం ఏర్పడలేదు.

మంచం మీద అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్న ఆకారం, గదిలో లైటు వేసినప్పుడు బాగా కనిపించింది.

ఆమె ప్రశాంతంగా నిద్రిస్తున్నట్లుంది. ఆమెకు పాతికే

ఖ్యంటాయి. కొంచెం మాసిన తర్వాత ఆమె నిద్రలో అసహజత్వం దేని తాలూకో యిట్టే తెలిసిపోయింది.

మరో పాయిజనింగ్ డెత్!

ప్రక్కనే ఓ చీటీ!

దానిమీద యిలా వుంది: 'మా జాడ తీయకండి.... చావులు తప్పుతాయి!'

* * *

మొదటి ఆట సినిమా వదలగానే నజ్మా బేగం థియేటర్‌లో యింకా వుండకుండా వచ్చేసింది గబగబా. బయట కుండపోతుగా వర్షం కురుస్తుంది.

ఈ వర్షంలో తడుస్తుందని తెలుసు. అయినా ముందు యిల్లు చేరడం ముఖ్యం. లేకపోతే తల్లి గాభరా చెందుతుంది. ఈ వర్షం యెప్పుడు తగ్గుతుందో! రిక్షా యెక్కడానికి డబ్బులేవు ఆమె దగ్గర. బురఖా తనని కొంత వరకూ కాపాడగలిగినా, తమ్ముడు తడిసి ముద్దయిపోతున్నాడు. వాడికి జలుబు చేస్తే రేపు వైద్యానికి డబ్బులేవు.

డబ్బు....డబ్బు.... ఈ బీదరికంలో మగ్గుతూ ఎందుకీ సరదాలన్నీ? సినిమా చూడకపోతే ఏంపోయింది తనకు? ఆమె విసుక్కుంటూ గబగబా నడుస్తోంది తమ్ముడి చేయి పట్టుకుని.

ఆ థియేటరుకు రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో ఓ సందులో మాటు వేసిన మేనియక్ మసాన్, తాగిన వాసన కొడుతూన్న నోట్లోంచి ఆరిపోయిన బీడీ ముక్కని తీసిపారేసి గట్టిగా తిట్టుకున్నాడు. అతను ఆలస్యాన్ని భరించలేడు.

ఇంకో రెండు నిమిషాలు చూశాడతను.

నజ్మా వడివడిగా అడుగులేస్తోంది. తమ వెనుక ఎవరూ తోడుగా రాకపోవడం గుండెలో గుబులుగానే వుంది. ఇక్కడ్నించీ దారంతా చీకటే. పైగా వర్షం కాబట్టి జనసంచారం లేదు. కుడిపక్క పాడవయిన కాంపౌండ్ గోడ, ఎడమవయిపు కూలిపోయిన పాత యిళ్ళ వరుస. ఇవే ఆ వీధికి అలంకారాలు! లైటు స్తంభం వీధి మొదటికే పరిమితం. మిగతా దారంతా అంధాకారం. ఆమె తమ్ముడితో వేగంగా నడిచిపోతోంది.

అప్పుడు చూశాడు మేనియాక్ మస్తాన్ వీధిలోకి తిరుగుతున్న రెండు ఆకారాల్ని. లైటు స్తంభం వెలుగులో వాళ్ళని స్పష్టంగా గుర్తుపట్టాడు. అతని పెదవులపై వెంటనే విషపు నవ్వు విరిసింది. చేతులు రుద్దుకుని జేబులోంచి కత్తి తీశాడు.

అలా సాగిపోతున్న నజ్మాకి అనుకోకుండా ఏదో అడ్డు రావడంతో బెదిరి ఆగిపోయింది. కాస్సేపు ఆమె కేమీ కన్పించలేదు. అప్పుడు కంపు వాసన వేసింది. ఆమె అదిరిపడి కెవ్వు మనబోయింది. కానీ ఏదో అంతలోనే నోటికి అడ్డం పడింది—ఎవరో ఆమెని పట్టుకుని పక్కకి గుంజారు. ఆమె గింజుకుంటూ నోటిమీద చేతిని తీసేసింది. కెవ్వు మని అర్చింది.

ఆమె తమ్ముడు ఛోటూ తన అక్కకి జరుగుతున్నది గ్రహించి ఆ ఆకారం మీద పడి కసిక్కున చెయ్యి కొరికాడు, "ఛోడ్ దే ... మేరీ ఆపా కో ఛోడ్ దే!" అంటూ.

మేనియాక్ మస్తాన్ ఆమె చేతులు వదిలేసి ఛోటూని బాదించి తన్నాడు. వాడు కేక వేసి దూరంగా వెళ్ళి పడ్డాడు. నజ్మా, "ఛోటూ!" అని అరిచి తమ్ముడి వద్దకు

ఉరకబోయింది. మస్తాన్ వెనక్కి లాగి క్రూరంగా చూశాడు కత్తి చూపిస్తూ, "చల్ సాలీ, చల్ మేరేసాత్!"

ఆమె గజగజ వణికిపోయింది! మస్తాన్ లాక్కుపోతున్నాడామెని. ఆమె గొంతెత్తి "బచావో! బచావో!" అరిచింది. వినిపించుకునే నాధుడు లేడు. ఛోటూ పరుగెత్తుకొచ్చి అక్క చెయ్యి పట్టి లాగాడు.

"ఆపా!"

"ఛోటూ!"

"అంతే! విసురుగా కత్తి వచ్చి ఛోటూ కడుపులో దిగింది. అదక్కడలాగే వుండిపోయింది. వాడు కడుపు పట్టుకుని కింద పడ్డాడు.

తమ్ముడికేం జరిగిందో తెలియని నజ్మాని, పశుబలంతో లాక్కుపోతున్నాడు మస్తాన్ ఆ పాడుబడ్డ యింట్లోకి; "అబ్ చల్! కిదర్ జాయే గీతూ, సాలీ?" అంటూ.

మేనియాక్ మస్తాన్‌కి ఆరుగురు ముస్లిం కన్యల్ని చెరచిన చరిత్ర వుంది.

* * *

"ఈ రెయిన్ కోటు మనిషి ఎవడో ఘరానా టైపులో మర్డర్స్ చేస్తున్నాడు. సైలెన్సర్ రివాల్వర్‌తో కాలుస్తున్నాడు; సయనేడ్ సూదులతో గుచ్చుతున్నాడు. వీ దెవడో, వీడి చరిత్రేమిటో, కథా కమామిషూ ఏమిటో బొత్తిగా తెలియడం లేదు. వీడ్ని చూసినవాళ్లు మాత్రం వీడు బూడిద రంగు కోటు కింద గాడిద రంగు ప్యాంటుతో వున్నాడనీ, ముసలి వెధవనీ చెప్తున్నారు" అన్నాడు జాన్ సిగరెట్ తాగుతూ.

"బ్లూ కలర్ మెటడార్స్ ఎక్కడ కన్పించినా ఆపి

చెక్ చేయమని ఆర్డర్స్ వెళ్ళాయి మిస్టర్ జాన్।" అన్నాడు కృష్ణన్.

"మరేమయిందిక?"

"చాలా వెహికల్స్ చెక్ చేశారు. ఫలితం లేదు. వాటి ఓనర్స్ అనుమానించదగ్గ వ్యక్తులుగా యింతవరకు తేలలేదు."

"వెల్, ఆ ముసలాడు జాగ్రత్తపడుతున్నాడు. ఎక్కడా వేలిముద్రలు వదల్లేదు. స్టాలిన్ భార్యని గట్టిగా చంపేసి వెళ్ళిపోయాడు నోట్ వదిలి. వాడి జోలికి పోకపోతే చావులు తప్పుతాయట! మనల్ని కని పెడుతున్నారా?"

"కనిపెట్టవచ్చు. చెప్పలేం!"

"కృష్ణన్, మనల్ని కనిపెట్టేకంటే వాడింకెక్కడో టిప్స్ ద్వారా తెలుసుకుంటున్నాడని నా అనుమానం" అన్నాడు జాన్. "మీ ఫోర్స్‌లో యెవరో కరప్ట్ ఆఫీసర్ వుండాలి. వాడికి యిన్ఫర్మేషన్ అందిస్తున్నాడు. అందుకే నిన్న రాత్రి మా కారుని అటకాయించాడు. లేకపోతే వాడి కెలా తెలుసు, సుహాసినిని కిడ్నాప్ చేసింది వైట్ ఫియట్‌లోనే నని? అసలా కిడ్నాప్ గురించి యెలా తెలుసు? ఒక్కటే జవాబు—మీ డిపార్టుమెంట్ నుంచి యిన్ఫర్మేషన్ లీక్ అవుతోంది."

"ఓహ్! అలాంటి దాఖలాలు ఏవీ లేవింతవరకూ!"

"వేచి చూద్దాం యింకా!"

"కానీ సుహాసిని కోసం వాడెందుకు ప్రయత్నించినట్టు?"

"నా కొక్కటే తోస్తోంది!" అన్నాడు జాన్.

"ఏమిటి?"

"అమ్మాయిల్ని అపహరించే ముఠా కావచ్చు వాడిది. అరబ్ దేశాలకి పంపుతూండవచ్చు వాళ్ళని."

"ఓహ్! కానీ అమ్మాయిలు తప్పిపోతున్నట్లు యింత వరకూ రిపోర్టులు లేవు!"

"బహుశ వాళ్ళిప్పుడే మొదలు పెట్టి వుంటారు."

"అయితే యీ విషయం వెంటనే ప్రెస్ నోట్ రిలీజ్ చేయాలి."

"చేయండి. ప్రజలు జాగ్రత్తలో వుంటారు" అని లాల్ ని చూశాడు జాన్, "ఏమంటావు పార్టనర్?"

లాల్ తల విదిలించాడు: "ఇన్ ఫర్మేషన్ ఎవరూ లీక్ చేయడం లేదు - అదే అవుతూందనిపిస్తోంది."

"అంటే?"

"శత్రువుల దగ్గర ట్రాన్స్మిటర్ ఎక్విప్ మెంట్ వుండొచ్చు. పోలీస్ వైర్ లెస్ కమ్యూనికేషన్ అంతా యధేచ్ఛగా వినగలుగుతారు."

జాన్, కృష్ణన్ లు గాభరాగా చూశారు.

"ఓహ్, అవును. ఆ అవకాశముంది. నేను ఎలర్టు చేస్తాను!" అన్నాడు కృష్ణన్.

"సుహాసినిని మేజిస్ట్రేటు ముందు ఎప్పుడు హాజరు పరుస్తారట?"

"రేపుదయం లాల్, పదకొండు గంటలకి."

"బెయిల్ కవకాశముందా?"

"వాళ్ళ లాయర్ ప్రయత్నిస్తున్నాడు."

"మిస్టర్ కృష్ణన్, మన మొక విషయం తెలుసుకోవడం వదిలేశాం."

"ఏమిటది?"

"స్టాలిన్ ని కలుసుకున్న ఆ రెయిన్ కోటు మనిషి

జై హింద్ కేఫ్ కెలా వచ్చాడో తెలియదు. ఆ చోటు వాళ్ళు ముందే నిర్ణయించుకున్నారా లేక స్టాలిన్ అక్కడ్నించి ఫోన్ చేసి పిలిచాడా? ఈ రెండోది జరిగితే సేట్ చాంద్ రాం ఏదయినా చెప్పవచ్చు—"

"ఏం చెప్పవచ్చు?"

"స్టాలిన్ డయల్ చేసిన నెంబరు."

"ఓహ్, యస్, యస్. మీరు వెళ్తున్నారా?"

"వెళ్ళాలి, లాల్ లేచాడు, ఆ రెయిన్ కోటు మనిషి ని పట్టుకోవాలి. వాడు మా కళ్ళముందే హత్య చేశాడు. నాకు మనశ్శాంతి లేదు. వాడ్ని వదలను."

"ఆ నెంబర్ చాంద్ రాం చూసివుంటాడని ఏమిటి?" జాన్ అన్నాడు.

"యూ పూర్ పార్ట్ నర్, నువ్వు పాజిటివ్ థింకింగ్ ని అలవర్చుకోవాలి" అన్నాడు లాల్ బయటికి వెళ్ళిపోతూ.

• • •

జై హింద్ కేఫ్ ముందు కారు దిగాడు లాల్.

వర్షం పడుతూనే వుంది. రెండంగల్లో లోపలికెళ్ళి కౌంటర్ ముందాగాడు. కౌంటర్ లో యెవరో కొత్త మనిషి వున్నాడు.

"మీ సేట్ యేడి?" అన్నాడు లాల్.

"నేనూ సేట్ నే!" కఠినంగా వచ్చింది జవాబు.

"చాంద్ రాం యేడి?"

"నేను నాథూరాంని. చాంద్ రాం నా తమ్ముడు."

"ఆ తమ్ముడే యేడీ?"

"ఇంట్లో వున్నాడు. నైట్ డ్యూటీ నాది."

"ఫోనుందా ఇంట్లో?"

"లేదు. ఇంటిని గురించి మేం పట్టించుకోం."

"ఐసీ....అడ్రసు ఇస్తావా?"

"చాంద్ తో మీకేం పని? మీ రెవరసలు?" మళ్ళీ కఠినస్వరం.

లాల్ చెప్పాడు: "లాల్. డిటెక్టివ్. ఉదయం ఖూనీ. స్టాలిన్, రెయిన్ కోటు మనిషి...."

"నాథూరాం అదిరిపడ్డాడు. "మీరు డిటెక్టివా? మీ గురించి చాంద్ చెప్పాడు! అవును, స్టాలిన్ని చంపారు. డిటెక్టివ్ సాబ్, స్టాలిన్ని ఎవరు చంపారు?"

"రెయిన్ కోటు మనిషి."

"ఓహ్, అవును! వాడేనట—వాడి గురించి నాకేం తెలియదు! చాంద్ చెప్తాడు వెళ్ళండి ఇంటికి. మా యిల్లు...." గబగబా చెప్పాడు నాథూరాం. "క్షమించాలి సాబ్. మీ రెవరో ముందే చెప్పలేదు...."

"ముందే చెబితే మీ సహజ ప్రవర్తన తెలిసేదికాదు" అన్నాడు లాల్ వెళ్ళిపోతూ.

పది నిముషాల్లో ఆ ప్రాంతం చేరుకున్నాడు లాల్, కారులో.

కారు దిగి లాల్ చుట్టూ చూశాడు.

వర్షం తగ్గుతోంది. దోమల్ గూడలోని ఆ చిన్న సందులో ఇళ్ళన్నీ నిశ్శబ్దంగా వున్నాయి. స్ట్రీట్ లైట్ల వెలుగుతో ఆ వీధి దేదీప్యమానంగా వుంది. పదకొండు న్నర దాటిన ఆ రాత్రి సమయంలో ఎవరూ బయట తిరగటంలేదు. చలికి, వర్షానికి, తలుపులేసుకుని ఇళ్ళలో వుండిపోయారు.

లాల్ తన కావల్సిన ఇల్లును వెతుక్కున్నాడు.

ఆ యింటి తలుపు సందుల్లో లైటు కాంతి ప్రస

రిస్తోంది.

అతను దగ్గర కెళ్ళి తలుపుమీద కొట్టాడు. ఎవరూ పలక లేదు. మళ్ళీ కొట్టి పిల్చాడు. అయినా జవాబు లేదు. తలుపుని నెట్టితే అది తెరుచుకుంది.

లాల్ సంకోచించాడు, లోపలికి చూస్తూ.

ఆ ముందు గదిలో ఎవరూ లేరు.

మరోసారి పిలిచి, లోపలికి అడుగు వేశాడు.

అప్పటికీ ఎవరూ రాలేదు.

ఎదురుగా ఇంకో గది కన్పిస్తోంది.... దాని తలుపులు తెరచి వున్నాయి.

"చాంద్ రాం!" పిలిచాడు లాల్ ఆ గదిలోకి తొంగి చూస్తూ.

అతను ఉలిక్కిపడ్డాడు. నిశ్చలంగా అలా చూస్తూండి పోయాడు.

"తేరుకుని. గబగబా లోపలి కెళ్ళిపోయాడు. ఎదురుగానే గోడ కానుకుని కింద కూర్చున్నతని సమీపించి నాడీ చూశాడు.

చెయ్యి వదిలేసి అతని కళ్ళలోకి చూశాడు. అవి ఎటో శూన్యంలోకి చూస్తున్నాయి. "చాంద్ రాం!" అని అప్రయత్నంగా పిలిచి, నుదుట్లో గాయాన్ని చూశాడు లాల్. రక్తం యింకా వస్తూనే వుంది....అదింకా ముఖాన్ని వికృతం చేస్తోంది.

లాల్ భారంగా నిట్టూరుస్తూ నిలబడ్డాడు. అతనక్కడ్నించి కదలబోతున్న క్షణంలోనే వెనుకేదో అలికిడి విన్పించింది. గిర్రున తిరిగి చూసేంతలో....

"మిష్టర్, కదలకు. షూట్ చేస్తాను—" రెయిన్‌కోటు మనిషి అన్నాడు, రివాల్వర్ గురిపెడుతూ.

లాల్ వెంటనే చేతులెత్తి నిలబడ్డాడు.

అతడా మనిషిని తీక్ష్ణంగా పరిశీలించాడు. అదే పోలిక. అదే ఆకారం, నిన్న తమ కారుని అటకాయించి కామేశ్వరరావుని హత్య చేసిన భారీ కాయం. అదే గొంతు, తమని అమ్మాయికోసం బెదిరించిన కర్కశ కంఠం. ఆ తర్వాత స్టాలిన్, అతడి భార్య మార్గరెట్, యిప్పుడీ చాంద్‌రాంలని మట్టుబెట్టిన వృద్ధ హంతకుడే వీడు!

అతను లాల్‌ని కోపంగా చూస్తూ పళ్ళు నూరాడు: "మా జాడ తీయవద్దని హెచ్చరించాను, యెందుకు వచ్చావు?"

లాల్ గుటక మింగాడు. "నువ్వెందర్ని చంపగలవో చూద్దామని."

"ఓహో, లెక్క వేసుకో, ఇప్పుడు నిన్ను కూడా చంపబోతున్నాను."

"అంత పిచ్చిపని చేయబోవు."

"ఎందుకు చేయబోను?"

"ముహూర్తం బాగాలేదు, ఓల్డుమాన్."

"ఏమైంది దానికి?"

"మృత్యువు నీ వెనుకే వుంది. అటు చూడు...."

పాపం వృద్ధ హంతకులవారికి కొన్ని వృత్తిపరమైన మెళుకువలు తెలియనట్లుంది, లేక ఆ సమయంలో మనో మాంద్యం యేర్పడినట్లుంది, వారు ఉలికిపాటుతో వెనక్కి తిరిగి చూశారు——

అంతే——ఆ మరుక్షణంలో చూసుకుంటే చేతిలో రివాల్వర్ లేదు. స్టీలు బీరువా యొక్క కూర్చుంది యెగిరి వెళ్ళి.

లాల్ అతనిమీదికి లంఘించి కంఠం పట్టుకున్నాడు. వెనక్కి వంచుతూ చాచి ఫెడీమని గుద్దాడు మొహం మీద! అతడలాగే వెనక్కి పడిపోయాడు గడపమీద! లాల్ అతనిమీద పడ్డాడు. ఆ బరువు! 'ఓ ఫోఫోఫ....' అన్నాడు వృద్ధహంతకుడు తన్నుకుంటూ.

లాల్ అతని ఛాతీమీద మోకాళ్ళు పెట్టి నొక్కేస్తూ "చెప్పు, ఎవరు నువ్వు? యెందుకిలా చంపుతున్నావ్? నీకేం కావాలి? కమాన్!" అని అరిచాడు.

షాక్ కి లోనయినప్పుడు ఎంతటి బలశాలియైనా నిస్సహాయుడవడం సహజమే. కోలుకుంటే వాళ్ళని ఎదుర్కోవడం అందరి తరమయ్యేది కాదు—

ఆ మనిషి అప్పుడే కోలుకున్నాడు. తనకేం జరుగుతోందో గ్రహించాడు. పరిణామాలు వూహించాడు. అంతే, అతడి వంట్లో ఎక్కడలేని బలమూ వచ్చేసింది! మోకాళ్ళతో నొక్కేస్తున్న లాల్ ని నడుము పట్టుకుని, వెనుకనుంచి కాళ్ళు లేపుతూ, అమాంతం పైకెత్తి తన మీదుగా వెనక్కి విసిరేశాడు. లాల్ వెళ్ళి ముందుగదిలో బోర్లాపడ్డాడు దభీమని!

ఆ మనిషి ఒక్క ఉదుటున లేచి స్టీలు బీరువాకేసి ఉరికాడు. లాల్ తల విదిలించేస్తూ లేచి అది చూశాడు. అతను లేచి పరుగెత్తేలోగానే ఆ మనిషికి రివాల్వర్ అందిపోయింది....

అతను పిచ్చికోపంతో లాల్ మీదికి కాల్చాడు. సకాలంలో కిందపడుకుని, బయటికి వెళ్ళిపోవడానికి బుల్లెట్ కి దారిచ్చాడు. సర్ ర్ ర్ ....మంటూ అది తలుపుపైనే గోడకు రంధ్రం చేసింది.

సైలెన్సర్ రివాల్వర్.

మళ్ళీ పేల్చేలోగా లాల్ తటాలున లేచి, మోకాలితో అతని పొట్టలో చాచి తన్ని, బీరువామీద పడగానే దవడ వాయగొట్టి, చెయ్యి మెలిదిప్పి పట్టుకున్నాడు. రివాల్వర్ రెండసార్లు చకచక ప్రేలింది. బుల్లెట్లు రెండూ గోడలోకి దూసుకుపోయాయి. రెచ్చిపోయి, తల లాల్ ఛాతీకి పెట్టి నెట్టివేస్తూ కింద పడదోసి, మీద పడ్డాడా వృద్ధ హంతకుడు. ఇద్దరి చేతుల్లో రివాల్వర్ నలిగిపోతోంది. ఒకరివైపు ఒకరు తిప్పుకోవడానికి బలప్రయోగం చేస్తున్నారు రొప్పుతూ రోజుకుంటూ. అలా దొర్లుకుంటూ తలుపువరకూ వచ్చారు. ఈలోగా మరి రెండుసార్లు ప్రేలింది రివాల్వర్—అప్పుడింకా గుళ్ళు లేవు.

ఆ రెండు గుళ్ళూ నోట్లోకి ఒకటి, నుదుట్లోకి ఒకటీ వెళ్ళి ఇరుక్కున్నాయి. వాటిని లోపల ఇముడ్చుకోలేక గిలగిలా తన్నుకోసాగాడు. లాల్ లేచి ఆయాసంతో చూస్తూండగానే, రక్తం మడుగులో అత డెంతో సేపు గాకుండా కాళ్ళూ చేతులు వేలాడేసి, తల పక్కకు వాల్చేశాడు.

లాల్ యింకా వగరుస్తున్నాడు అతన్ని చూస్తూ. వేగంగా ఊపిరి తీసుకుంటున్నాడు. అప్పుడు పక్కన కూర్చుని గబగబా రెయిన్‌కోటు బటన్స్ తీసి, ప్యాంటూ షర్టు జేబులు వెతికాడు. ప్యాంటు జేబులో కొన్ని కాగితాలు దొరికాయి. వాటిని చకచకా తిప్పుతూ పరిశీలించసాగాడు—

అతనికి తెలియదు—

ఆ వెనుకనున్న యింకో గదిలోంచి నిశ్శబ్దంగా తలుపు తీసుకుని ఓ నల్లటి ఆకారం రావడం.

ఆ ఆకారం చేతిలో ఇనుపకడ్డీ వుండడం.

అతను కాగితాలన్నీ చూసి, నిట్టూరుస్తూ లేవబోతు న్నాడు—

ఇనుపకడ్డీ నెత్తిన పడింది. అతను ముందుకు పడ్డాడు. అంతే—కదలకుండా వుండిపోయాడు.

ఆ నల్లని ఆకారం వెంట నే గట్టిగా ఈల వేసింది.

ఆ వెనుక గదిలోంచే మరికొన్ని ఆకారాలు దూసు కొచ్చాయి.... మూడు.

అక్కడ శవాలు రెండింటినీ, ఒక సజీవ శాల్తినీ చూసి ఉద్రేకపడ్డాయి.

"గురూ! చచ్చాడు!" అరిచిందొక ఆకారం.

"ష్, అరవకు!" వారించింది నల్లని ఆకారం, "తీసి కెళ్ళిపోవాలి, త్వరగా పదండి!"

ఆ ఆకారం వంగి రెయిన్‌కోటు మనిషి కాళ్ళు పట్టు కుంది. ఇంకో ఆకారం చేతులు పట్టుకుంది. రెండూ శవాన్ని ఎత్తుకుని పరుగుతీశాయి.

ఇంకో రెండు లాల్‌ని తీసుకుని పరుగెత్తాయి.

అన్నీ కలిసి వెనుక గదిలోంచి అవతలికి దొడు తీశాయి—సన్నగా కురుస్తున్న వర్షంలో, బురదని చిమ్ముతుంటూ, జారిపడకుండా యెంతో నేర్పుగా.

* * *

"లేదు మమ్మీ. చెల్లెలికేమీ కాదు. నన్ను నమ్ము. దాన్ని విడిచిపెట్టేస్తారు నువ్వు చూస్తూండు...." తల్లిని ఓదారుస్తూ అంటున్నాడు సతీష్.

"నమ్మను! అదింక తిరిగిరాదురా! దానికి బ్రతుకు తెల్లారిపోయింది!" అందామె వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ.

"అంతే .. అంతేరా! అది అన్యాయమై పోయింది....
దాన్ని మనమిక చూడంరా, బాబూ!"

సతీష్ ఆమె కళ్ళు తుడిచాడు ఆవేదనగా. "నువ్వేడిస్తే నాకు ధైర్యముండదు మమ్మీ. నువ్విలా అయిపోకు. నేను చాలా పనులు చేయాలి. నాకు ధైర్యమివ్వు. చేయూత నివ్వు. చెల్లెల్ని రక్షిస్తాను. డాడీ హంతకుల్ని అంత మొందిస్తాను!"

"బాబూ!" ఆమె గాభరాగా అతన్ని పట్టుకుంది.
"నువ్వలా అనకు! అలా మాట్లాడకు యింక! నువ్వూ నా క్కాకుండా పోతావు! వద్దు, ఆ హంతకుల జోలికి పోకు నువ్వు! నా మాట విని నువ్వింట్లోనే వుండు! యెక్కడికీ వెళ్ళకు—"

"వాళ్ళను చంపి అప్పుడు వస్తాను, మమ్మీ."

"నీకేం పట్టిందిరా! నువ్వేం చేస్తావు వాళ్ళని? అంత క్రూరుల్ని! వూరికే మీ నాన్నలా సినిమా మాటలు మాట్లాడకు! నువ్విళ్ళు కదిలితే నే నిప్పుడే—యిప్పుడే చచ్చి పోతాను—"

"ఓహ్ మమ్మీ, నీకు డాడీ హంతకులమీద కసి లేదా?"

"ఎందుకు లేదురా, కానీ ఆ పని నువ్వు చేయకూడదు. సమయం వస్తే నేనే చేస్తాను........" ఆమె కళ్ళు మెరిశాయి.

"భయపడ్డాడు సతీష్. "మమ్మీ....!"

"ఎక్స్క్యూజ్ మీ...."

వెనుక మాటలకి చటుక్కున తిరిగిచూశా రిద్దరూ.

జాన్ లోపలికొస్తూ అన్నాడు. "మీరిలా ఉద్రేక పడుతూ వుండడం మంచిదికాదు. శాంతించాలి, నెమ్మది

పడాలి. మాతో సహకరిస్తే చాలు, మీ రనుష నేవన్నీ నెరవేరుతాయి. ప్లీజ్, మిస్టర్ సతీష్! మీ మమ్మీకి నచ్చ జెప్పండి. మీరూ నిదానించండి. మీరింత ఉద్రేకపడా ల్సిన అవసరంలేదు. సుహాసిని విషయం వేరు. ఆమె చేసిందీ సరయినదే, ఆ పరిస్థితుల్లో. కానీ మీ డాడీకి జరిగిందానికి చర్యతీసుకునే వాక్కు యిప్పుడు చట్టానికే వుంది....ఆలోచించండి!"

వాళ్ళిద్దరూ ఒకర్నొకరు చూసుకున్నారు.

"వాళ్ళు మీ కళ్ళముందే చంపినా మీరేమీ చేయ లేకపోయారు!" అన్నాడు సతీష్ వెక్కిరింపుగా.

"అవును, దానికి చింతిస్తున్నాం. మీ డాడీ చావుతో మా పట్టుదల పెరిగింది. వాళ్ళని పట్టుకుతీరతాం. వాళ్ళు శిక్షను తప్పించుకోలేరు!

"ఇప్పుడు—మిస్టర్ సతీష్—మీకో విషయం చెప్ప డానికి వచ్చాను. వాళ్ళని పట్టుకునేందుకు మేం విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తున్నాం. వాళ్ళకి చేరువవుతున్నామనే మా నమ్మకం. అయితే అదే హంతకుడు ఈ రోజు ఇంకో రెండు హత్యలు చేశాడు—"

"ఎవర్ని?"

"అవి మీ డాడీ హత్యతో సంబంధమున్నవి కావు. వాళ్ళ ఉనికిని కాపాడుకోవడానికి. మీ డాడీని చంపిన కారణం వేరు. మీ చెల్లెల్ని వెతక్కుండా వుండేందుకు. ఎందుకని? వాళ్ళకామె అవసరం. ఆమె కోసమే నిన్న రాత్రంతా వాళ్ళు ప్రయత్నించారు. వాళ్ళకు మీ చెల్లెలులాంటి అమ్మాయిలు కావాలి. మా అనుమానం— ఆడపిల్లల్ని ఎత్తుకుపోయే ముఠా ఏదో ఇక్కడ పని చేస్తోందని.

"కాబట్టి, తమని పట్టిస్తారనే అనుమానమున్న వాళ్ళని చంపుతున్నారు. ఇంతవరకు ఇద్దర్ని అలా చంపారు. తమ జాడ తీస్తే ఇంకా చంపుతామని హెచ్చరిక చేశారు.

"అయినా మా పద్ధతుల్లో మేం కృషి చేస్తూనే వున్నాం. రేపు అన్ని పత్రికల్లోనూ, రేడియోలోనూ హెచ్చరికలు వెలువడతాయి. అప్పుడు ఆడపిల్లలున్న వాళ్ళు జాగ్రత్తపడతారు.

"వాళ్ళని మేం పట్టుకునే వరకు మీరు ఓపిక వహించాలి. మీ సుహాసిని కోసం మీరు చేయాల్సిన ప్రయత్నాలు చేయండి. ముందు ఆమెకు బెయిల్ తీసుకుంటే, కేసునెలాగో ఎదుర్కోవచ్చు. అలాటి పరిస్థితిలో ఆమె చాలా తక్కువ శిక్షను పొందే అవకాశముందని నేననుకుంటున్నాను. మేమూ మాకు చేతనయినంత సహాయం చేస్తాము. ప్రస్తుతం లాల్ అత్యవసర పనిమీద వెళ్ళాడు. అతన్నుంచి నాకింతవరకు ఏ కబురూ లేదు. అతనొచ్చేలోగా మిమ్మల్ని చూసిపోదామని వచ్చాను— మీరు నా సూచనల్ని అంగీకరిస్తారా?"

వాళ్ళిద్దరు తలూపారు వెంటనే.

"సతీష్‌కు ఆవేశం ఎక్కువ ఏదేం ప్రమాదం తెచ్చుకుంటాడోనని భయపడుతున్నాను .... ఇప్పుడు మీరు చెప్పింది విన్నాక చల్లబడ్డాడనుకుంటాను" అంది సతీష్ తల్లి, అతన్నే చూస్తూ.

"సరే, మీకు తెలియకుండా ఏదీ చెయ్యను" అన్నాడు సతీష్.

"గుడ్, గుడ్ నైట్. ఇక దీనిగురించి ఆలోచించకండి!" అన్నాడు జాన్ అక్కడ్నుంచి కదుల్తూ.

* * *

స్టేడియం ప్రక్కన డ్రింక్ మోర్ బార్ ముందు కారాపి దిగాడా నల్లటి మనిషి.

బార్ మూసివుంది. వేళయిపోయింది. అతను తలుపు ముందాగి, దానిమీద కొట్టాడు. లోపల సంగీతం విన్పిస్తోంది సన్నగా. కొన్ని క్షణాలయ్యాక చటుక్కున తలుపు తెరచుకుంది.

ఆ పొట్టిగా, లావుగా వున్న తలుపు తీసిన మనిషి ఆశ్చర్యంగా, "నువ్వా, జింబో!" అన్నాడు.

నల్లటి మనిషి నోరు తెరిచి నవ్వాడు, "నేనేదారూ, లోనికి రానివ్వు."

"మూసేశాం!"

"తెరిచేసేయ్!"

దారూ సంకోచించాడు. క్షణం తర్వాత అయిష్టంగానే దారిచ్చాడు.

జింబో ఎలుగ్గొడ్డులా లోపలికి కదిలాడు. "ఒక ఫోన్ కాల్ చేయాలి, దారూ! అంతే, ఏమీ పుచ్చుకోనులే, మొహం తిన్నగా పెట్టుకో!"

"నా మొహాన్ని అనకు!" ఘీంకరించాడు పొట్టిమనిషి దారూ.

నల్లటి మనిషి జింబో కౌంటర్ దగ్గరికి నడిచి ఫోనెత్తాడు. అతను ఎంతో తాపీగా నెంబర్ తిప్పసాగాడు. అనేకసార్లు అలా ఫోన్ చేస్తున్నప్పుడు దగ్గరికి రానివ్వని జింబో, ఇవ్వాళ ఎందుకో పరధ్యానంగా కన్పిస్తూండడంతో అవకాశం తీసుకుని, దారూ అతని వెనుక చేరి ఆ తిప్పుతున్న నెంబర్ని గుట్టుగా తన బుర్రలో రికార్డు చేసుకున్నాడు.

చిక్కాడు నాయాల! అనుకున్నాడు ఆనందం

పట్టలేక.

జింబో డయలింగ్ పూర్తిచేసి అప్పుడు తేరుకొని, "సీక్రెట్, దారూ. అవతలకి వెళ్ళమ్మా!" అన్నాడు.

దారూ ఉలిక్కిపడి గబగబా వెళ్ళిపోయాడు బయటికి. అక్కడ నిల్చుని చలిలో వణకసాగాడు. అతడికా రోడ్డుమీద నల్లటి అంబాసిడర్ ఆగివుండడం కనిపించింది. అందులో కూర్చున్న ఆకారాలూ కనిపించాయి. అతని గుండె వేగంగా కొట్టుకుని, అప్రయత్నంగా ఒక అడుగు వెనక్కి వేశాడు.

జింబో లోపల తగ్గు స్వరంతో అంటున్నాడు ఫోన్‌లో, "నేను బాస్, జింబోని సాడ్ న్యూస్ బాస్, గురూ చచ్చాడు."

"గురూ చచ్చాడా?"

"అవును, బాస్."

"ఎలా చచ్చాడు?"

జింబో గబగబా వివరించాడు.

"అప్పుడు మీరెక్కడ చచ్చారు?"

"ఇంటి వెనుక బాస్, కారులో. వెళ్ళిన గురూ ఎంతకీ రాకపోతే వెళ్ళి చూశాం, బాస్. అలా కనిపించాడు."

"సరే, శవాన్ని పెట్రోలు పోసి తగలెట్టండి. ఆ డిటెక్టివ్‌ని తీసికెళ్ళి మీ క్యాంపులో కట్టిపడేయండి."

"అలాగే, బాస్. మరి రేపటి ఆపరేషన్ విషయం?"

"జరుగుతుంది. బాలరాజ్ చస్తే శంభూనాథ్ వస్తాడు. అతన్ని కలవండి. రేపటి ఆపరేషన్ అతనే హేండిల్ చేస్తాడు, ఓ.కే.?"

"ఓ.కే. బాస్."

"ఇక పెట్టేయ్."

జింబో పెట్టేశాడు ఫోను.

అతను అక్కడ్నించి వెళ్ళిపోతూ, అప్పుడే లోపలి కొస్తున్న దారాని చూసి ఆగిపోయాడు.

అదేమిటి దారా, ముఖం అలా అయిపోయిం దేమ్మా?

నా ముఖాన్ని అనకు!

జింబో నవ్వి అతని వీపు తట్టి బయటికెళ్ళిపోయాడు. దారా గబగబా తలుపు దగ్గరికెళ్ళి కారు స్టార్టయి వెళ్ళిపోతూంటే, దాని నెంబర్ కూడా తన చురుకైన బుర్రతో రికార్డు చేసుకున్నాడు.

"చిక్కాడు నాయాళ్ళు!" అరిచి అతను సంతోషం పట్టలేక చప్పట్లు కొట్టుకుంటూ ఎగిరాడు. తలుపుమూసేసి వెనక్కి తిరిగాడు.

కాస్సేపటికి మళ్ళీ చప్పుడయింది తలుపు.

అతను కసురుకుంటూ వెళ్ళి తీసి, గాభరాగా చూశాడు.

"మిష్టర్ బార్ ఓవర్ కం పోలీస్ ఏజెంట్ దారా మామా, ఫోన్ నెంబర్లూ కార్ల నెంబర్లూ నువ్వెన్ని సంపాదించావు చెప్పూ, చెప్పమ్మా ఎన్ని?"

లోపలి కొచ్చేస్తూన్న ఎలుగ్గొడ్డు ఆకారాన్ని చూసి గావుకేక వేయబోయాడు దారా, నోరు మూశాడు జింబో.

దారా నిలువునా వణికిపోసాగాడు, బెదురు కళ్ళతో.

"ఆనందం పట్టలేకపోయావు కదూ? చప్పట్లు కొట్టుకుంటూంటే చూశానమ్మా. వెనక్కి వస్తే బాగుంటుందనిపించింది...."

"నన్ను చంపకు, జింబో! నన్ను చంపకు!"

"నన్ను చావమంటావా?"

"నిన్నేమీ చేయను, జింబో! నమ్ము, నిన్నేమీ చేయను...."

జింబో తలుపు మూస్తున్నాడు.

"జింబో .... మేరేయార్, ఆగిపో! ఈసారికి వది లెయ్యి...."

దారూ వెనక్కి వెనక్కి జరుగుతున్నాడు.

"లేదు దారూ, ఈసారికే వచ్చేయ్!"

"జింబో. ప్లీజ్, నన్ను చంపకు....ప్లీజ్!"

"చంపనమ్మా. ఏదీ, ఊరికే మెడతిప్పి చూస్తాను..."

నల్లటి మనిషి జింబో, చేతులు చాపుతూ కదిలాడు ముందుకు.

• • •

తెల్లారింది.

వాన వెలిసింది. ఎండ కూడా వచ్చింది. వీధులూ రోడ్లూ తిరిగి యెప్పటి చైతన్యంతో కళకళలాడిపోతున్నాయి. జనంతో కిటకిట లాడిపోతున్నాయి.

కానీ జాన్ మనసు ఆందోళనగా వుంది—

అతను లాల్ కోసం తెల్లవార్లు జాగారం చేశాడు. జాడలేదు. ఆశ కాదుగదా కనీసం సూచనలు కూడా లేవు. ఒక ఫోన్ లేదు. ఒక కబురులేదు. యెక్కడి కెళ్ళాడు? ఏమైపోయాడు? మెదడు వేడెక్కి పోతోందే తప్ప సమాధానం దొరకడంలేదు.

అతను జైహింద్ కేఫ్‌కి వెళ్ళాడు, ఉదయమే అయిదుగంటలకి.

లాల్ గురించి చెప్పాడు నాథూరాం, కానీ వాళ్ళింటి కెళ్తే అక్కడ బయట తమ కారే వుంది, లాల్ లేడు.

లాల్ ఇంట్లో కూడా లేడు, అక్కడ చాంద్‌రాం

శవం మాత్రం కనిపించింది.

కొంత దూరంలో ఒక సైలెన్సర్ రివాల్వర్, ఖాళీది కనిపించింది.

అప్పుడు జాన్ పోలీసులకి ఫోన్ చేశాడు. కృష్ణన్ వచ్చి వ్యవహారం చూశాడు. లాల్ చాంద్ రాం హంత కుడ్ని వెతుక్కుంటూ వెళ్లాడా, లేక హంతకుడిచే అప హరించబడ్డాడా వాళ్ళకి తెలియలేదు.

సైలెన్సర్ రివాల్వర్ని చూసి రెయిన్ కోటు మనిషి స్ఫురించాడు.

తలుపు దగ్గర ఇంకో రక్తం మడుగుని చూసి రెండో హతుడెవరో సందిగ్ధంలో పడ్డారు.

అప్పుడు—ఇదిలా వుండగా—కృష్ణన్కి ఇంకో కాల్ అందింది. స్టేడియం రోడ్లోని డ్రింక్ మోర్ బార్లో ప్రొప్రయిటర్ దారూవాలా చనిపోయి వున్నాడని.

ఆదరాబాదరా అక్కడికి చేరుకున్నారు—

ఎన్నో ఏళ్ళుగా బార్ నడుపుతూ, తన దగ్గరకొచ్చే ఎన్నెన్నో రకాల మనుషుల పోకడలని గమనిస్తూ, చర్యల్ని కనిపెడ్తూ, పోలీసులకి సమాచారాన్ని చేరవేసే స్ట్రెట్ ఏజెంటుగా వ్యవహరిస్తూన్న దారూవాలా నేడు నేలకొరిగి వున్నాడు.

అధికారులందరి వదనాలు దుఃఖపూరితాలయ్యాయి అదిచూసి.

వాళ్ళంతా కోపోద్రేకులయ్యారు ఆ కిరాతకానికి.

అజాపజాలేని హంతకుడి జాడకోసం రెండుగంటలు అక్కడ శ్రమించారు. క్లూ ఒక్కటీ లేదు. ఈ హత్యని తమ దృష్టిలోని ఏ అనుమానితునికి అంటగట్టాలో అంతు బట్టలేదు. నిస్పృహతో అక్కడ్నుంచి కదుల్తూండగా

మరో కాల్ అందింది—

హడావుడిగా బయల్దేరి అంతా చంద్రాయణ గుట్ట ప్రాంతానికి చేరుకున్నారు. అక్కడ లంబాడీ గుడిసెలకి కొంత దూరంలో, గుంపుగా చేరివున్న జనాన్ని చేరుకుని వెళ్ళి చూశారు.

ఒక శవం—సగం కాలింది—అక్కడ పడివుంది.

దాని ముఖం పూర్తిగా కాలిపోయింది. మిగతా దేహం అక్కడక్కడా దానికి దాదాపు సగం భాగం కాలిపోయిన రెయిన్‌కోటు తొడిగి వుంది. అది బూడిద రంగులో వుంది.

శవంమీద ఏ వస్తువులూ లేవు.

జాన్, కృష్ణన్‌లు అపనమ్మకంగా చూశారు దాన్ని. రెయిన్‌కోటు మనిషి. లేక ఇంకెవర్నో ఇలా ప్లాంట్ చేసి తన చావుని ఫేక్ చేసుకున్నాడా?

వెంటనే మార్చ్యురీకి తీసికెళ్ళి వేలిముద్రలు తీసుకున్నారు. అవి హత్యాస్థలంలో దొరికిన రివాల్వర్ మీది వేలిముద్రలతో సరిపోయాయి.

రెయిన్‌కోటు మనిషిగానే నిర్ధారణ అయింది.

దీన్ని ప్రెస్‌కి రిలీజ్ చేయకుండా గోప్యంగా వుంచారు.

అప్పుడంతా అయ్యాక లాల్ అమూకీ విషయం మళ్ళీ మొదటికొచ్చింది.

ఆఫీసుకు తిరిగివచ్చేసి జాన్ పెరిగిన భయాందోళనతో ఇప్పుడు అశాంతిగా గడుపుతున్నాడు.

టైము పదిన్నర, ఇంకో అరగంటలో సుహాసినిని పోలీసులు మేజిస్ట్రేటుముందు హాజరు పరచబోతున్నారు. అక్కడికి జాన్‌కి వెళ్ళాలనిపించడం లేదు ఈ పరిస్థితిలో.

అతడలాగే గడుపుతున్న సమయంలో ఫోన్ మోగింది ఒక్కసారి.

ఎగిరిపడి, చటుక్కున చెయ్యిచాచి దాన్నెత్తాడు.

ఒక గొంతు పలికింది కఠినంగా. "నీ పార్ట్‌నర్ కోసం ప్రయత్నించవద్దు, జాన్. అతన్ని చంపేస్తాం. జాగ్రత్త, నిన్ను ప్రతిక్షణం కనిపెడ్తున్నాం—"

జాన్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. "ఓహ్, ఎవర్నువ్వు?"

"మా పనులు పూర్తయ్యేవరకూ లాల్ మా అతిధిగా వుంటాడు" అందవతలి గొంతు, జాన్ మాటల్ని విన్పించుకోకుండా, "నువ్వతనికోసం ప్రయత్నిస్తే చచ్చిపోతాడు. నువ్వు అవివేకంగా ప్రయత్నించకు, ప్లీజ్.."

అవతల ఫోన్ పెట్టేస్తూంటే జాన్ నోరు తెరచి చూడసాగాడు.

ఉదయం ప్రాంతీయ వార్తల్లో — జంట నగరాల్లో జవ్వనుల్ని అపహరించే ముఠా తిరుగుతోందని—ఆకాశవాణి ప్రకటించింది.

ఇలాగే పత్రికలు కూడా అదరగొట్టాయి!

మొన్నా, నిన్నా జరిగిన చావులు, హత్యల సంఘటనలూ—మానభంగాలతో ముఖపత్రాలు నింపేశాయి!

ఇవన్నీ చూసి జనం ఆందోళనపడిపోయారు.

ఈ మానభంగాలూ, హత్యలే మతిపోగొడితే, ఆడపిల్లల దొంగల గురించిన హెచ్చరిక ఇంకా అదరగొట్టేసింది.

ఫలితంగా ఆడవాళ్ళు కన్పించడం మానేశారు బయట.

ఈ వివరాలన్నీ చదువుతూ నిట్టూర్చాడు నరేన్ కుమార్, మెడిసిన్ ఫైనలియ్యర్.

అతనప్పుడు పేపర్లో సుహాసిని ఫోటోనే తదేకంగా

చూడసాగాడు.

అతని ముఖభావాలు రకరకాలుగా మారుతున్నాయి. పూర్తి ముఖం విషాదభరితమైంది. కళ్ళు మూసుకుని తల వెనక్కి వాల్చేశాడు, ఆమె తలపుల్ని ఎన్నో రోజుల తర్వాత తిరిగి ఆహ్వానిస్తూ.

ఇన్నాళ్ళకు ఆమె తిరిగి అతనిలో అలజడి రేపు తోంది.

మర్చిపోయిన గతం మనసు అట్టడుగుపొరల్ని ఛేదించు కుని వెలుపలికొస్తోంది....

అతని గుండె బరువెక్కింది. ఊపిరి భారంగా అందు తోంది.

సుహాసిని తనని కాదంది. ఆ తిరస్కారం బాధాకర మైన పద్ధతిలో జరిగిందనేది వేరే విషయం—ఆమె తత్వం అది. ఆ పరిధిలో ఆమె అలాగే ప్రవర్తిస్తుంది.

ఆమె మనసు తను పూర్తిగా తెలుసుకోకుండా తొందరపడ్డాడు, అదే తప్పు. ఆమె పురుషద్వేషి అనుకో లేదు గానీ, ప్రేమ సంబంధమైన విషయాల్లో పూర్తిగా ఆమెకు ఆసక్తిలేదని తర్వాత గుర్తించాడు. ఆమె ఆలో చనలు, ఆశలు, ఆశయాలే వేరు. ఆమె లోకమే వేరు.

అది అప్పుడే తెలిసింది — యెప్పుడు? ఆమెతో మాట్లాడిన తొలిసారి—అదే చివరిసారి. అంతకుముం దెప్పుడూ ఆమెతో మాట్లాడలేదు. కనీసం పలకరించలేదు. చిరునవ్వు విసరలేదు. మనసులోనే ఇష్టపడ్డాడు. ప్రేమించాడు. ఆరాధించాడు—అంతా వన్‌ వే.

"మిస్‌ సుహాసినీ, మీరేమీ అనుకోకపోతే నేనొక మాట చెప్పాలనుకుంటున్నాను మీకు. మీతో నాకు ఎప్పుడూ పరిచయంలేదు. నేనెవరో మీకు తెలియదు.

ఇష్టం కలగగానే పరిచయం పెంచుకొనిపోయే తత్వం కాదు నాది. నిదానంగా ఆలోచించినమీదటే నిర్ణయం తీసుకుని ఏ పనైనా చేస్తాను. కోరిక తెలుపుతాను. పలకరింపులు లేకున్నా మీరు నన్నెప్పుడూ చూస్తూనే వున్నారు. నామీద మీకో అభిప్రాయం ఏర్పడే వుండాలి, ఏమంటారు? మీరు నాకు పూర్తిగా నచ్చారు. చెప్పండి, మరి మీరేమనుకుంటున్నారు నా గురించి? మీకు నేను నచ్చానా?"

ఛెళ్ — ఛెళ్ — చువ్ — చావ్ — ఫెడీమంది అప్పుడతని చెంప!

"బ్రూట్, యూ బ్లడీ బ్రూట్ నీకసలు మానర్స్ తెలుసా? సీనియర్‌వి నాకంటే, ఇదేనా నువ్వు నేర్చిన సంస్కారం? మర్యాద? వెళ్ళిక్కడ్నించి—యూ అగ్లీ ఆన్ ఎ బేస్డ్ క్రీచర్! మళ్ళీ ముఖం చూపించావంటే నలుగురిలో నిలబెట్టి చెప్పందుకుంటాను - గెటవుట్ ఫ్రం హియర్, బుద్ధిహీనుడా!"

రాంగ్ అప్రోచ్, మైడియర్ మనసా! అనుకున్నాడప్పుడతను గదికొచ్చి.

మళ్ళీ ఆమెకు ముఖం చూపించలేదు.

వ్యథాభరిత హృదయంతో పారిపోవాలనుకున్నాడు దూరంగా ఎక్కడికైనా. నిర్మించుకున్న హార్మ్యాలన్నీ నేలమట్టమయ్యాయి. రంగుల కలలన్నీ చెదిరిపోయాయి. అధః పాతాళంలో పడ్డాడు. వీటన్నిటికీ తట్టుకుని తిరిగి మామూలు మనిషి కావడానికి చాలా కాలం పట్టింది. అప్పుడు చదువుమీద పూర్తిగా మనసులగ్నం కావడానికి ఇంకొంత కాలం పట్టింది ...గాయంమానింది. అప్పట్నించీ అతను ప్రేమ అనే రెండక్షరాల మాటని శాశ్వతంగా

మూర్ఛపోయాడు.

రెండేళ్ళు గడిచాయి ఇప్పటికి.

కాలం ఏమీ మార్పులు తీసుకురాలేదు ఇంతవరకూ. ఆమె వైఖరిలో ఏ మార్పూ రాలేదు. అవే ఆశయాలతో ఆమె అదే లక్ష్యానికి కట్టుబడి కృషి చేస్తోంది. గొప్ప డాక్టరు అయి, పెద్ద వైద్యశాల నెలకొల్పాలన్నదే ఆమె సంకల్పం, దృష్టి. అందులో కనీస వైద్య సహాయం అందక బాధలుపడే యెందరో బీదసాదలకి ఉచిత వైద్య దానం చేయాలన్నది ఆమె కంటున్న కల.

కానీ—యిప్పుడు పరిస్థితి తారుమారైంది.

ఇదామెకు వూహించని ఘాతం.

ఇప్పుడేం చేస్తున్నది సుహాసిని?

అభిమానంతో ఏదైనా అఘాయిత్యానికి పూనుకో బోతోందా?

నో, అలా జరక్కూడదు. తను ఆపాలి. తను వెళ్లాలి. ఆమెను కలవాలి. ఈ పరిస్థితిలోనూ తననింకా అసహ్యం చుకోదుగా? ద్వేషించదుగా? తన రాకని మరో రకంగా అపార్థం చేసుకోదుగా? తన మనసులో యెప్పుడూ ఆమెపై హేళన భావంలేదని ఆమె అర్థంజేసుకుంటే చాలు. తనని అంగీకరిస్తే చాలు. ఆమె ఈ విషాదాన్ని మటుమాయం చేసి, మరిపించి, తిరిగి ఆమెని జయించ గలనన్న విశ్వాసం తనకిప్పుడుంది!

చటుక్కున కళ్ళు తెరిచాడు నరేన్.

ఆమె నాదే! సుహాసిని నాదవుతుంది....

హుషారుగా లేచాడతను పేపరు పడేస్తూ. అంత హుషారు అతనికెప్పుడూ రాలేదు.

● ● ●

ఫస్టుక్లాస్ మెట్రోపాలిటన్ మేజిస్ట్రేట్ కోర్టుముందు కోలాహలంగా వుంది. జనం ఇసుకవేస్తే రాలనంతగా వున్నారు. వాళ్ళంతా సమూహంగా చేరి ఎదురుచూస్తు న్నారామెకోసం. ఉదయమే పత్రికలద్వారా తెలిసిన ఆభాగిని సుహాసిని.

ఆమె గాథ వాళ్ళకు మొదట షాకింగ్ న్యూస్ అయినా, ఇప్పుడామె పట్ల జాలి, బాధలతోపాటు గౌరవం కూడా కలుగుతోంది, ఆమె తెగింపును చూసి.

ముగ్గురు కీచకులచే ఘోరంగా చెరచబడి, అంత విహ్వలతలోనూ కోలుకొని, అంత దైన్య స్థితిలోనూ వాళ్ళని వెతికి, వెంటాడి, వేటాడి వధించిన ఆమె అసామాన్య పరాక్రమం వెనుక గొప్ప మానసిక బలం వుండాలనీ వాళ్ళంతా చెప్పుకుంటున్నారు. ఆమె చేసిందే న్యాయమని ఆమె పక్షం వహిస్తున్నారు.

ఉన్నట్లుండి వాళ్ళలో సంచలనం కలిగింది.

అక్కడ వచ్చి ఆగిందొక జీపు.

జనందాన్ని కమ్మేస్తూంటే, జీపు దిగిన జవాన్లు లాఠీలతో వాళ్ళమీద పడ్డారు. సుహాసిని సహ విద్యార్థులూ, విద్యార్థినులూ పెద్దపెట్టున నినాదాలు చేశారు. వాళ్ళందర్నీ దూరంగా వుంచుతూంటే, జవాన్లు ఇద్దరు ఇన్ స్పెక్టర్లు ముందు సీటుమీదనుంచి సుహాసినిని తీసుకుని దిగారు. ఆమె కిందికి చూస్తోంది, తలెత్తలేదు. నినాదాల స్థాయి మరింత పెరిగింది. ఆమెని చూస్తూనే ఒక్క క్షణం ఆమెనక్కడ వుంచకుండా గబగబా సాగిపోతున్నారు అధికారులు తీసుకుని.

రివ్వున వచ్చి రోడ్డుమీద ఆగిందొక బ్లాక్ అంబాసిడరప్పుడు——

అందులోంచి దబదబమని ఓ ఆరుగురు బయటపడ్డారు, ఆయుధాలు ధరించి: అందరి చేతుల్లో రివాల్వర్స్.

వాళ్ళు బోనులోంచి బయటపడ్డ సింహాల్లా దూసుకొచ్చారు ఆ జనంలోకి, రివాల్వర్స్ పేల్చుకుంటూ గాల్లోకి, భయోత్పాతాన్ని సృష్టిస్తూ. గావుకేకలు, కీచుకేకలు, హృదయవిదారక అరుపులతో జనం ఎటుపడితే అటు పరుగెత్తసాగారు. తోసుకుంటూ, కిందపడుతూ, దొర్లుకుంటూ, తొక్కుకుంటూ, కన్ఫ్యూజన్‌లో అక్కడక్కడే పరిగెడుతున్నారు.

రివాల్వర్స్ ఇంకా గర్జనలు చేస్తున్నాయి గాల్లోకి. వాళ్లు అడ్డం వచ్చిన ప్రతి ఒక్కర్నీ చావబాదుతూ రివాల్వర్ మడమతో, గుంపుని దాటడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

సుహాసినితో వెళుతున్న అధికారులు జరుగుతున్న దానికి ఒక్క క్షణం నివ్వెరబోయి, ఆమెని తీసుకుని పరుగెత్తసాగారు వేగంగా కోర్టు బిల్డింగ్‌లోకి. ఒక బుల్లెట్ దూసుకొచ్చింది. అది తిన్నగా ఒక అధికారి తలలోకి వెళ్ళిపోయింది. కూలిపోయాడతడక్కడే.

రెండో అధికారి, వెనక్కి తిరిగి రోషంగా రివాల్వర్ పేల్చాడు. అది ఎవరికీ హాని చేయలేదు కానీ బదులుగా ఒక బుల్లెట్ వచ్చి తగిలిపడిపోయాడు మెట్లమీదే. ఆయుధాలేని కానిస్టేబుల్సు ముగ్గురు అశువులు బాసారెప్పుడో. మిగిలిన ఇద్దరూ ప్రాణాలు కాపాడుకోడానికి పారిపోయారు.

సుహాసిని సులువుగా చిక్కిపోయింది—ముష్కరులకి.

ఇదంతా చూస్తున్న సతీష్ తల్లి కళ్ళు తిరిగి కుప్పలా కూలిపోయింది. సతీష్ వెర్రిగా అరిచి ఆమె ప్రక్కన

కూలబడ్డాడు. జనం చాలావరకు అదృశ్యమయ్యారు.

విజయగర్వంతో శక్తికొద్దీ కారు దగ్గరకు వురుకు తున్నారు ముష్కరులు — పిచ్చిచూపులు చూస్తున్న సుహాసినిని తీసుకుని. కొంతదూరంలో, గోడవారగా, స్కూటరాపి ఇదంతా చూస్తున్న నరేష్‌కుమార్ ఇక ఆగలేకపోయాడు—

కిందపడ్డ ఓ పోలీసు లాఠీని అందుకున్నాడు నరేన్. దానితో విసురుగా వెళ్ళి ఓ ముష్కరుడి వీపులో పొడిచాడు. వాడు బాధగా అరిచి సుహాసినిని వదిలేశాడు. నరేన్ వాడి పొట్టలో పొడిచి కింద పడేశాడు. రెండోవాడు షూట్ చేయబోయేలోగా ఫట్‌మని వాడి మొహంమీద బాదాడు. వాడు ముఖం పట్టుకుని రివాల్వర్ వదిలేశాడు, ఒక్క కేకతో. నరేన్ వంగి రివాల్వర్ అందుకుంటూ సుహాసిని చెయ్యిపట్టి లాగాడు. ఆమెను లాక్కుని వెళ్ళిపోతూ, లేచి వచ్చేస్తున్న ముష్కరుడి మీదికి కాల్చేశాడు. ఈసారి వాడు శాశ్వతంగా నేల కూలాడు. నరేన్ ఆగకుండా పరుగుతీశాడు—

అతన్తో పరుగెత్తుతున్న సుహాసినిని చూడగానే మరింత వెర్రెత్తిపోయారు మిగిలిన దుండగులు. వరుసగా కాల్పులు జరిపారు వాళ్ళమీదికి. జనంలోంచి మరికొన్ని అరుపులు. ఒక చావు కేక!

జనంలో కలిసిపోయి దౌడు తీస్తున్న నరేన్ వెనక్కి చూడలేదు. స్కూటరు చేరుకొని దానిమీదికి ఆమెను తోశాడు. తను కూర్చుని వెంటనే స్టార్టు చేశాడు. క్షణంలో ఆమెతో దూసుకెళ్ళిపోయాడు ఆ రణరంగం నుంచి దూరంగా—

"ఆపరేషన్ ప్లాన్! ఫాలో దెమ్ ఫాలో!" గొంతు చించుకుంటూ అరిచాడు ముష్కర నాయకుడు శంభునాథ్ కారు దగ్గరికి పరుగెత్తుతూ.

జింబో తన దండుతో దాడుతీశాడా కారు దగ్గరికి, "కమాన్, యూ బ్లడీ ఫూల్స్! ఫాస్ట్!"

• • •

కమీషనర్ ఆఫ్ సిటీ పోలీస్, ఇద్దరు అసిస్టెంట్ కమీషనర్లు, ఇంకొందరు ఇన్‌స్పెక్టర్లూ, రెండు వ్యాన్ల నిండా జవాన్లూ, డిటెక్టివ్ జాన్‌తో పాటు రెండు ఉస్మానియా అంబులెన్సులూ అక్కడికి చేరుకునేటప్పటికి ఆ రణరంగం మృతులతో, క్షతగాత్రులతో పరమ భీకరంగా వుంది—

తొక్కిసలాటలో మూర్ఛిల్లిన వాళ్ళూ, గాయపడి మూల్గుతున్న వాళ్ళూ అక్కడ లెక్కలేనంతమంది.

రక్తపు మరకలకు మితమేలేదు.

ఒక కానిస్టేబులు తన రక్తంతో ఇలా వ్రాస్తూ ప్రాణాలొదిలాడు. **APT** 6878.

అది వెంటనే అన్ని పోలీస్ స్టేషన్లకీ, పాట్రోలింగ్ స్క్వాడ్స్‌కీ ట్రాన్స్‌మిట్ చేయబడింది—కారు రంగూ మేక్‌తో సహా.

స్ట్రెచర్ బేరర్లు గాయపడిన వారిని ఒక అంబులెన్స్‌లో చేరవేస్తున్నారు.

పోలీస్ ఫోటోగ్రాఫర్లు, ప్రెస్ రిపోర్టర్లూ ఆ దృశ్యాల్ని తమతమ కెమెరాల్లో రికార్డు చేసుకుంటున్నారు.

ట్రాఫిక్ అధికారులు రోడ్డుమీద ఇరువైపులా ట్రాఫిక్‌ని మరో దారికి మళ్ళిస్తున్నారు.

హతమైన ఆ ఇద్దరు ఇన్ స్పెక్టర్ల చేతుల్లో రివాల్వర్స్ అలాగే వున్నాయి.

ముగ్గురు కానిస్టేబుళ్ళ శవాలు మూడు కొసలకి పడి వున్నాయి.

ఒక ముష్కరుడి శవం వెల్లకిలా పడివుంది, కాళ్ళు బార జాపుకుని.

హతులు మొత్తం ఆరుగురు. గాయపడినవారు పన్నెండుమంది. వీళ్ళంతా ప్రేక్షకులు.

తప్పించుకుని ప్రాణాలు కాపాడుకున్న ఆ ఇద్దరు కానిస్టేబుల్సు, ఇప్పుడు కమీషనర్ యెదుటకొచ్చి సంఘటనని వివరిస్తున్నారు....

వ్యాన్ లో దిగిన జవాన్ లూ, ఇన్ స్పెక్టర్ లూ సహాయ కార్యక్రమాలు చకచక నిర్వహిస్తున్నారు....

కమీషనర్ ఆదేశాలు వింటూ జాన్ పరాకుగా చూస్తున్నాడు. లాల్ సమస్య అతని మనసులోకి మరి దేన్నీ ఆహ్వానించడంలేదు.

అతని కొక్కటి తోచింది. శత్రువులిప్పుడు సుహాసిని కోసం గాలిస్తూంటే తన నిప్పుడు కనిపెట్టరు. పట్టించు కోరు.

ఈ ఆలోచన అతనికెంతో రిలీఫ్ నిచ్చింది.

ఇప్పుడు తనేం చేయాలో ఆలోచిస్తూ, ఉలిక్కిపడి చటుక్కున కమీషనర్ దగ్గరికొచ్చాడు. "సర్—ఆ నెంబర్ **APT 6878** వాళ్ళ కారుదేనా?"

కమీషనర్ ముఖం చిట్లించాడు. "మరి గాకపోతే?"

"ఆమె యెక్కి వెళ్ళిన స్కూటరుదేమో?" అన్నాడు జాన్.

కమీషనర్ అప్పుడు కలవరపడ్డాడు, "యస్,

అవును. కానిస్టేబులు దేని నెంబర్ వ్రాశాడో చెప్పలేం! వాకబు చేయండి! ట్రాఫిక్ డిపార్టుమెంట్‌ని కన్సల్టు చేయండి!" అసిస్టెంట్లని ఆదేశించాడు, "ఈలోగా ఆ నెంబర్‌గల వెహికలు కారులేదా బ్లూ కలర్ స్కూటర్ అయివుండొచ్చని రీట్రాన్స్‌మిట్ చేయండి, క్విక్!"

అసిస్టెంట్లు దానికి వెంటనే పూనుకున్నారు.

కోర్టు వరండాలో ఇంకొకటి అటెండ్ చేయాల్సి వుంది వాళ్ళు—

అక్కడ స్పృహతప్పి పడిపోయిందనుకున్న సతీష్ తల్లి శాంత, ప్రాణాలే విడిచింది, అప్పటి షాక్‌ని తట్టుకోలేక.

• • •

అన్ని ప్రధాన మార్గాల్లోనూ ఏర్పాటయిన పోలీస్ బ్లాకేడ్స్‌వద్దా సులువుగా క్లియరెన్స్ తీసుకుంటూ సాగిపోతోంది బ్లాక్ అంబాసిడర్....శంభూనాథ్ అందోళనగా కూర్చుని చూస్తున్నాడు. అనుచరులంతా ఉద్రేకంగా కూర్చున్నారు.

జి.పి.ఓ. దగ్గరికి రాగానే కారాపమని చెప్పి దిగాడు శంభూనాథ్. అనుచరుల్ని కార్లోనే వుండమని చెప్పి, బిల్డింగ్‌లోకి నడిచాడు గబగబా....

లోపల హాల్లో ఫోన్ బాక్స్‌ని చేరుకుని, ఒక నెంబర్ తిప్పి, రెస్పాన్స్ రాగానే కాయిన్ వేసి, "బాస్, నేను శంభూని" అన్నాడు.

"హాలో, ఏమిటి శంభూ?"

"ప్లాప్ అయింది బాస్, అయాం సారీ, ఆమె తప్పించుకుంది...."

(ఇంకా వుంది)